

מסכת שבת

פרק כב משנה ד

נוֹתָנִין פְּבַשֵּׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר בְּשִׁבְיָל שַׁיִיחָא שָׁמֵיר, וְאֵת הַמִּים הַיְמִים בְּרֻעִים בְּשִׁבְיָל שַׁיִיצְנֶנוּ, וְאֵת הַצּוֹגָן בְּחִמָּה בְּשִׁבְיָל שַׁיְיכָמֶג. מִי שָׁגַנְשָׁרוּ כְּלֵיו בְּדָרֶךְ בְּמִים, מִהְלֵךְ בָּהוּ וְאֵינוֹ חַוְשֵׁשׁ. הָגִיעַ לְחַצֵּר הַחִיצוֹנָה, שׂוֹטְתָּה בְּחִמָּה, אֲבָל לֹא כְּנָגֵד הַעַם: